

Germa

Germa, ik wil het woord
waar je zo van hield
tot je richten

Germa, ik wil je naam
uitspreken
een gedicht maken aan jou gewijd

Germa, ik wil, ik wil
je behoeden voor vergetelheid
of misschien wil ik je beeld gewoon niet kwijt

Germa, ik hoor je stem nog
een mengeling van kruiden
als bij de afdrank van een wijn
een stem die een dialect verried

Maar ook streng kon zijn
want de poëzie
stond bij jou hoog in het vaandel
en er waren nu eenmaal regels
en het ene gedicht had nu eenmaal meer adel

Je begon altijd met jezelf te excuseren
want het was niet veel geworden
zei je en dan las je ze voor en
waren we volledig in je ban

Het klopte, het klopte altijd
Germa, dat moet je nog weten
we missen je als stille aanvoerder
moeder van onze groep

Die ons kon herinneren aan afspraken
maar ook attent kon maken
op voorleesmiddagen

Je bleef alert en bij de tijd
en nu strooide ik zand
over je kist

Bedacht hoe weinig dat
met jou te maken had.